

Den Purpurrøde Vinteren

Undertrykkelsen av opprøret i 2025-26 i Den islamske republikken Iran: en dokumentarrapport

42,000+

protestanter drept

100,000+

arrestert

200+

byer, alle 31 provinser

8.-9. jan

dødeligste netter

Sammensatt fra det offentlige arkivet på iranholocaust.org. Uavhengig dokumentasjonsprosjekt; ikke tilknyttet noen regjering, politisk parti eller opposisjonsorganisasjon. Utgitt under CC BY 4.0.

Sammendrag

Mellom slutten av desember 2025 og februar 2026 sto Den islamske republikken Iran overfor den største vedvarende protestbevegelsen i sin historie. Demonstrasjoner registrert i mer enn 200 byer i alle 31 provinser ble møtt med skarpe skudd, massearrestasjoner og, fra januar 2026, akselererte henrettelser av arresterte demonstranter.

Denne rapporten samler den offentlige oversikten som holdes av arkivet på iranholocaust.org: protestenes kronologi, hendelsene nattene 8. og 9. januar 2026, tapstallene og arrestasjonstallene samlet av uavhengige observatører, institusjonene som utførte undertrykkelsen, og responsen fra utenlandske regjeringer og multilaterale organer. Hver seksjon er hentet fra den tilsvarende publiserte siden i arkivet, som har kildehenvisning per element.

Tallene som er sitert her er estimerer utarbeidet under forhold med internettbegrensninger, lukkede domstoler og nektelse av tilgang for uavhengige etterforskere. De bør leses som et dokumentert minimum snarere enn en fastslått total; begrensningene er beskrevet i seksjon 7.

Viktigste funn

1. Dødelig makt ble brukt mot ubevæpnede demonstranter som en rutinemessig metode for folkemengdekontroll, ikke som et eksepsjonelt svar på vold.
2. Nettene 8. og 9. januar 2026 markerer det dødeligste registrerte tidsrommet under opprøret, med Rasht i Gilan-provinsen som registrerte det høyeste enkelt-natts tallet.
3. Henrettelser etter lukkede rettssaker, uten advokat etter tiltaltes valg og basert på tilståelser tiltalte sa var tvungne, fortsatte gjennom hele perioden.
4. Kommunikasjonsnedstengninger ble innført i takt med de tyngste operasjonene, noe som undertrykte samtidig dokumentasjon og reduserte registrerte tapstall.
5. Internasjonal reaksjon var i stor grad deklarasjonsrisk. Bekymringserklæringer ble sjelden fulgt av strukturelle sanksjoner, nedgraderte relasjoner eller henvisninger til ansvarsmekanismer.
6. Bevisgrunnlaget er ufullstendig som følge av statens design. Uavhengige observatører, familier og diaspora-nettverk forblir den primære dokumentasjonskanalen.

Innhold

1. Bakgrunn: hvordan opprøret begynte
 2. Protestenes kronologi
 3. Nettene 8.-9. januar 2026
 4. Tapstall, arrestasjoner og henrettelser
 5. Undertrykkelsesapparatet
 6. Den internasjonale responsen
 7. Metode og begrensninger
- Tavle: de døde, navngitt
8. Anbefalinger
- Vedlegg: kilder og datasett

Innholdsmerknad: denne rapporten beskriver drap, tortur, dødsfall i varetekt, seksuell vold og henrettelser, inkludert av mindreårige.

DEL 1

Bakgrunn: hvordan opprøret begynte

Årsakene bak det pågående opprøret, hva som skiller det fra tidligere protestbølger, og hvordan staten har respondert.

Kort svar. Iranere protesterer fordi fire tiår med misnøye har samlet seg: tvungen hijab og overvåking av kvinners kropp, massehenrettelser, en økonomi i fritt fall, og manglende grunnleggende behov som vann og strøm. Den nåværende bølgen startet i slutten av desember 2025 og spredte seg til mer enn 200 byer, møtt med skarp ammunisjon, massearrestasjoner og internettstengninger.

Hva protesterer folk mot?

- **Tvungen hijab og overvåking av kvinner.** Veiledningspatruljen, overvåking av kvinner i biler og på arbeidsplasser, og dødsfallet til Mahsa Amini i 2022 forblir symbolet på statens kontroll over privatlivet. Henrettelser.
- **Iran henretter flere mennesker enn noe annet land bortsett fra Kina, inkludert demonstranter dømt etter summariske rettssaker.** Se henrettelser Økonomisk kollaps..
- **Economic collapse.** Valutafall, inflasjon og ubetalte lønninger har presset store deler av den lønnsinntakende middelklassen ut i fattigdom.
- **Infrastruktursvikt.** Rullerende strømbryt, gassmangel om vinteren og alvorlig vannmangel har utløst protester i provinsbyer som hadde holdt seg rolige i tidligere bølger.
- **Ingen vei til endring.** Godkjente valg, fengslede advokater og nedlagte aviser etterlater gaten som den eneste gjenværende kanalen.

Når startet de nåværende protestene?

Veiledningspatruljen Karmosinrød vinter opprøret begynte i slutten av desember 2025 og eskalerte kraftig i januar 2026. Nettene 8. og 9. januar 2026 ga de høyeste dødstallene på én natt, med Rasht som den hardest rammede byen.

Hvordan skiller dette seg fra 2009, 2019 og 2022?

Bølge	Utløser	Kjernekrav
2009 Den grønne bevegelsen	Omstridt presidentvalg	Reform innenfor systemet
2019 Aban	Bensinprisøkning	Økonomisk lettelse; deretter regimeskifte
2022 Kvinne, liv, frihet	Mahsa Aminis død	Slutt på tvungen hijab og prestestyre
2025–2026 Karmosinrød vinter	Kumulativt: priser, strømbryt, henrettelser	Slutt på den islamske republikken

Det iranske opprøret i 2026 — Crimson Winter: tidslinje, byer, tapstall og hvordan iranske demonstranter møtte Den islamske republikkens sanksjoner.

Opprøret

Førtisju år, i fjorten kapitler med statlig vold — fra taket på Refah-skolen til gatene i Rasht.

Opprinnelse – undertrykkelsens arkitektur

Natten til **15. februar 1979**, tre dager etter Khomeinis retur, ble fire generaler fra sjahens militære henrettet på taket av Refah-skolen i Teheran. De ble dømt av en revolusjonsdomstol bestående av én mann, ledet av **Sadegh Khalkhali**, «henrettelsesdommeren». Innen ti måneder hadde den nye staten

henrettet over 500 mennesker. Den institusjonelle formen til Den islamske republikken — revolusjonsdomstoler, moralpolitiet, IRGC, dødskomiteene — ble etablert i disse første månedene.

Kilder: Boroumand Center, Amnesty International (1980), Ervand Abrahamian, *Tortured Confessions*.

Terrorens regime

Etter at massedemonstrasjonen 20. juni 1981 ble knust, vendte regimet seg mot venstresiden, Tudeh-partiet, uavhengige venstregrupper og **Bahá'í-samfunnet**. Amnesty dokumenterte minst 2946 henrettelser bare i 1981; det reelle tallet er høyere. **Asadollah Lajevardi**, aktor i Evin-fengselet, ble arkitekten bak massetortur og henrettelser. Innen 1982 var de fleste store opposisjonsorganisasjoner desimert, deres ledere drept og deres medlemmer tvunget under jorden eller i eksil.

Kilder: Amnesty International, Boroumand Center, Bahá'í International Community.

Fengselsmassakrene

Etter Khomeinis hemmelige fatwa i slutten av juli 1988, avhørte «dødskomiteer» ved Evin, Gohardasht og fengsler over hele landet politiske fanger — de fleste sonet allerede dommer — i bare noen få minutter hver. De som nektet å ta avstand fra sin overbevisning, ble hengt. Estimer varierer fra 4 500 til over 30 000 henrettede i løpet av to måneder. Lik ble begravd i umerkede massegraver i **Khavaran** og andre steder; familier nektes den dag i dag å sørge over sine døde.

Stor-ayatollah **Hossein-Ali Montazeri**, Khomeinis utpekte etterfølger, motsatte seg drapene: «*Den største forbrytelsen i Den islamske republikk, som historien vil fordømme oss for, har blitt begått på din ordre.*» Han ble fjernet som etterfølger.

Kilder: Amnesty: Blood-Soaked Secrets (2018), Iran Human Rights Documentation Center.

Kjedemordene

Mellom 1988 og 1998 ble dusinvis av dissidenter, intellektuelle og forfattere drept i Iran av agenter fra etterretningsdepartementet. Drapene på **Dariush Forouhar** og **Parvaneh Eskandari** (22. november 1998), **Mohammad Jafar Pouyandeh** og **Mohammad Mokhtari** tvang til slutt frem en innrømmelse. Statens svar var å utpeke en statssekretær, **Saeed Emami**, som «hovedskyldig»; han døde i varetekt i 1999, offisielt ved selvmord etter å ha drukket hårfjerningskrem.

DEL 2

Protesenes kronologi

Slik begynte den karmosinrøde vinteren: rialens kollaps, basarstreiken og de første strømbruddene i desember 2025.

Opprøret som ble den dødeligste måneden i Den islamske republikks historie, startet ikke 8. januar. Det begynte fem uker tidligere, med en valutakollaps og en stengt basar. Denne siden dokumenterer desember 2025 på egne premisser.

Hvor mange ble drept? Se hele Irans dødstalloversikt — bekreftede navngitte tellinger, offisielle tall og gapet mellom dem, fordelt på perioder.

Dag for dag

Tidlig i desember	Rialen bryter sammen Valutaen falt forbi 120 000 tomans per dollar. Brød-, medisin- og drivstoffpriser steg ukentlig. Strømbrudd på seks til åtte timer daglig var vanlig i Teheran, Karaj og Isfahan.
Midt i desember	Basarstreikene begynner Handelsmenn i Teherans store basar stengte bodene sine på grunn av valutakursen og importklarering. Streikene spredte seg til Tabriz, Isfahan og Mashhad i løpet av få dager.
Sent i desember	Fra priser til systemet Parolene gikk fra levekostnader til selve staten. Det ble rapportert om protester i mer enn 180 byer. Lastebilsjåfører og petrokjemiske kontraktsarbeidere deltok med rullende stans.
28.–31. desember	Første dødsfall og første strømbrudd Sikkerhetsstyrker åpnet ild mot folkemengder i flere provinsbyer. Mobilt internett ble strupt om natten i kurdiske og balutsjiske provinser — mønsteret som skulle gå forut for januar-drapene.

Hvorfor desember betyr noe

Januar-drapene blir vanligvis rapportert som om de begynte den 8. Det gjorde de ikke. Desember 2025 er da protesten endret karakter: fra en basarstreik om valutakursen til en landsomfattende bevegelse mot systemet, og fra politiets innesperring til første bruk av skarpe skudd og regionale internett-nedstengninger. Hvert element av De to nettene ble øvd inn i den siste uken av desember.

Det forklarer også geografien. Opprøret startet ikke i nordlige Teheran. Det startet i handelsdistriktene og provinsene — Rasht, Neyshabur, Marvdasht, Javanrud, Azna, Kermanshah — steder uten korrespondentkontorer og uten båndbredde.

Hva ble talt i desember

Ingen overvåker publiserte et desember-only-tall. HRANAs bekreftede Crimson Winter-liste, avsluttet 23. februar 2026 med 7 007 bekreftede dødsfall, behandler slutten av desember 2025 som starten på perioden. Den offisielle regjeringstillingen på 3 117, publisert 1. februar 2026, dekker samme tidsrom.

Hva skjedde i Iran i januar 2026: en datert oversikt over Crimson Winter-protestene, de to nettene 8.–9. januar, Rasht-massakren og alle offentliggjorte dødstill.

Relatert: Israel, USA og Iran — slik så iranerne angrepene: tolvdagerskrigen i juni 2025, Operasjon Epic Fury i 2026, måloversikten og sivilbefolkningen som likevel ble drept.

I løpet av trettien dager ble en protestbevegelse som startet over priser og strømbrudd, til den dødeligste konfrontasjonen mellom Den islamske republikk og egne borgere siden 1979. Denne siden dokumenterer hva som skjedde, dag for dag, og setter alle offentliggjorte dødstill side om side slik at leserne kan se nøyaktig hvor de er uenige.

Hvor mange ble drept? Se hele Iran dødstallsproing — verifiserte navngitte tall, offisielle tall og gapet mellom dem, fordelt på tidsperioder.

Dag for dag

31. des. 2025 – 3. jan. 2026	Før nedkjempelsen Amnesty International og Human Rights Watch dokumenterte minst 28 demonstranter og tilskuere drept i 13 byer i 8 provinser. I Malekshahi, Ilam-provinsen, ble Reza Azimzadeh, Latif Karimi, Mehdi Emamipour, Fares (Mohsen) Agha Mohammadi og Mohammad Reza Karami skutt av IRGC-styrker som skjøt fra inne i en Basij-base. I Azna, Lorestan-provinsen, ble Vahab Mousavi, Mostafa Falahi, Shayan Asadollahi, Ahmadreza Amani, Reza Moradi Abdolvand og Taha Safari – seksten år gammel, hans kropp ble holdt tilbake fra familien – drept.
3. januar	Signalet fra toppen Ali Khamenei sa offentlig at «opprørere bør settes på plass».
5. januar	Ingen mildhet Lederen for rettsvesenet instruerte påtalemyndigheter over hele landet om å vise «ingen mildhet» overfor fengslede demonstranter.
8.–9. januar	De to nettene Staten gikk fra politiets innesperring til full militær undertrykkelse. IRGC fikk en eksplisitt ordre om å bruke dødelig makt mot ubevæpnede sivile. Skarpskyttere, pansrede personellkjøretøy og helikopterovervåking ble satt inn; medisinske fasiliteter ble angrepet og leger som behandlet sårede demonstranter ble arrestert. I Rasht dokumenterte HRANA minst 392 personer drept, de aller fleste etter at et internett-mørkleggingspålegg ble innført. Les hele beretningen om de to nettene.
22. januar	FN-estimatet Mai Sato, FNs spesialrapportør for menneskerettigheter i Iran, sa at antall døde kunne overstige 20 000.
22.–24. januar	Lekkede interne rapporter Interne rapporter fra IRGCs etterretningsorganisasjon anslo tallet til 33 000–36 500. En lekkert parlamentsrapport siterte 27 500.
25. januar	To publikasjoner, to tall Iran International publiserte lekkede dokumenter fra Det øverste nasjonale sikkerhetsråd som dekket mer enn 400 byer. Time rapporterte en liste over 30 304 protestrelaterte dødsfall registrert ved sivile sykehus for 8.–9. januar alene, med henvisning til to iranske tjenestemenn som sa at administrasjonen «gikk tom for likposer» og brukte «semitrailere i stedet for ambulanser».
1. februar	Det offisielle tallet Pezeshkian-regjeringen publiserte et tall på 3 117 døde, inkludert omtrent 214 sikkerhetsstyrker.
23. februar	Rapporten «Den karminrøde vinteren» HRANA publiserte en verifisert navneliste over 7 007 bekreftede dødsfall – 6 488 voksne demonstranter, 236 mindreårige, 207 sikkerhetsansatte og 76 ikke-deltakere – mens 11 744 saker fortsatt er under behandling. Iran International har uavhengig sammenstilt 6 634 navn.

Hvert offentliggjort dødstall

Ingen uavhengig gransking er tillatt inne i Iran. Dette er tallene som er offentlig kjent per februar 2026, med sine kilder.

Kilde	Døde	Merknad
Irans regjering (1. feb. 2026)	3,117	Offisielt tall, inkludert omtrent 214 sikkerhetsstyrker
HRANA, <i>Den karminrøde vinteren</i> (23. feb. 2026)	7,007	Verifisert navneliste; 11 744 saker fortsatt under behandling
Iran International (navneliste)	6,634	Uavhengig sammenstilte navn
FNs spesialrapportør (22. jan. 2026)	20,000+	Angitt som et mulig minimum, ikke et verifisert tall
Lekket parlamentsrapport	27,500	Ubekreftet lekkasje
Time (25. jan. 2026)	30,304	Sykehusregistreringer for kun 8.–9. januar
Lekkede IRGC-etterretningsrapporter	33,000-36,500	Ubekreftet lekkasje, mer enn 400 byer

Iran International fant færre enn 100 navn felles mellom sin liste og regjeringens. Uansett hvilket tall som overlever uavhengig gransking, gjør den laveste troverdige lekkasjen allerede 8.–9. januar 2026 til den dødeligste todagersperioden med undertrykkelse i moderne iransk historie.

Måneden da tallene ble fastsatt, presidenten ba om unnskyldning, og krigen begynte.

Relatert: Israel, USA og Iran — slik iranerne så angrepene: tolvdagerskrigen i juni 2025, Operasjon Epic Fury i 2026, målsettingsregisteret og sivilbefolkningen som likevel ble drept.

Februar 2026 avsluttet Crimson Winter og åpnet noe annet. Denne siden dokumenterer måneden dag for dag: de motstridende dødstillene som ble publisert, den første presidentunnskyldningen i Den islamske republikks historie, og militærkampanjen som begynte på månedens siste dag.

Hvor mange ble drept? Se hele Irans dødstalloversikt — bekreftede navngitte tall, offisielle tall og gapet mellom dem, fordelt på periode.

Dag for dag

1. februar	Det offisielle tallet Pezeshkian-regjeringen offentliggjorde et tall på 3 117 døde, inkludert omtrent 214 sikkerhetsstyrker — statens første og eneste nasjonale tall.
Tidlig i februar	Begravelser som protest Førtiendagsmarkeringer for de døde i januar samlet store folkemengder i Rasht, Kermanshah, Javanrud og Neyshabur. Flere ble spredt med skarp ammunisjon, noe som førte til flere dødsfall og flere begravelser.
11. februar	Pezeshkian ber om unnskyldning På årsdagen for revolusjonen i 1979 ba president Masoud Pezeshkian offentlig nasjonen om unnskyldning — uten å navngi en gjerningsperson, iverksette en etterforskning eller løslate en eneste fange.
Midten av februar	Henrettelser gjenopptas Dødsdommer knyttet til protestene ble behandlet i revolusjonsdomstolene. Antallet fengslede passerte 100 000 ifølge overvåkingsgrupper, med advokater og leger blant de internerte.
23. februar	HRANA avslutter sin liste HRANA offentliggjorde 7 007 bekreftede dødsfall for den karmosinrøde vinteren: 6 488 demonstranter, 236 mindreårige, 207 sikkerhetspersonell og 76 tilskuere, med ytterligere 11 744 saker under behandling.
28. februar	Operasjon Episk Vrede Etter at forhandlingene mislyktes, innledet USA og Israel en felles militærkampanje mot Iran — omtrent 900 angrep i løpet av de første tolv timene. Øverste leder Ali Khamenei ble drept i de første bølgene. Et nytt landsomfattende internettmørke inntraff.

Tallene side om side

Februar er måneden da tallene ble fastsatt i det offentlige rom — og måneden da det ble klart at de aldri ville bli enige.

Regjeringen, 1. feb. 2026	3,117 — offisielt Pezeshkian-regjeringens tall, inkludert omtrent 214 sikkerhetsstyrker.
Iran International	6,634 navngitte døde, uavhengig sammenstilt. Færre enn 100 navn overlapper med regjeringens liste.
HRANA, 23. feb. 2026	7,007 bekreftede dødsfall; 11 744 saker fortsatt under behandling.
FNs spesialrapportør	20,000+ uttalte seg 22. januar 2026.
Lekket IRGC-etterretning	33–36 500 i interne rapporter datert 22–24. januar 2026.

DEL 3

Nettene 8.-9. januar 2026

De to nettene 8.–9. januar 2026 — Rasht-massakren og Irans blodigste 48 timer under Crimson Winter-opprøret.

De to nettene.

Det lekkede tallet bare kan skissere, bekrefter øyenvitner ugjendrivelig.

Innholdsadvarsel: Denne seksjonen inneholder dokumentariske fotografier av drepte og sårede demonstranter, likposer og likhus. Bildene er gjengitt her i tråd med bestemmelsene om «fair use», da selve hendelsene benektes av myndighetene.

Ordren om å drepe.

Den 8. januar 2026 gikk regimet fra politiinnsats til full militær undertrykkelse. IRGC fikk eksplisitt ordre om å bruke dødelig makt mot ubevæpnede sivile – de grovste overgrepene i Den islamske republikkens historie. Enheter fra IRGC og Basij satte inn snikskyttere, pansrede personellkjøretøy og overvåking fra helikopter. Medisinske fasiliteter ble angrepet, og leger som behandlet sårede demonstranter, ble arrestert.

Blant de dødeligste enkelthendelsene var **Rasht-massakren i 2026**: HRANA dokumenterte minst 392 drepte bare i Rasht, de aller fleste etter at internett ble stengt. Amnesty International og Human Rights Watch dokumenterte minst 28 drepte demonstranter og forbipasserende i 13 byer fordelt på 8 provinser mellom 31. desember 2025 og 3. januar 2026 – altså før de mest intense angrepene startet. I *Malekshahi, Ilam-provinsen*: Reza Azimzadeh, Latif Karimi, Mehdi Emamipour, Fares (Mohsen) Agha Mohammadi og Mohammad Reza Karami ble skutt av IRGC-styrker som skjøt fra innsiden av en Basij-base. I *Azna, Lorestan-provinsen*: Vahab Mousavi, Mostafa Falahi, Shayan Asadollahi, Ahmadsreza Amani, Reza Moradi Abdolvand og seksten år gamle Taha Safari, hvis levninger ble holdt tilbake fra familien.

Den 3. januar sa Khamenei at «opprørere bør settes på plass». Den 5. januar beordret rettsvesenets leder påtalemyndigheten til å vise «ingen nåde». Myndighetene tvang familiene til enkelte ofre til å stå frem på statlig TV og hevde at dødsfallene skyldtes ulykker, under trussel om at likene ellers ville bli begravd på hemmelig sted.

Kampen om de døde.

Dødstallene ble et av de mest omstridte temaene i moderne iransk historie. Pezeshkian-regjeringens offisielle tall, publisert 1. februar 2026, var **3 117** (inkludert rundt 214 fra sikkerhetsstyrkene). HRANAs bekreftede liste med navn, publisert 23. februar 2026 i en rapport med tittelen *Den karmosinrøde vinteren* bekreftede dødsfall **7 007** navn. Et nettverk av leger uttalte til **6 634** navn. Et nettverk av leger uttalte til *The Guardian* at de fryktet dødstallet kunne overstige **30 000**.

dødeligste to-dagers undertrykkelsen i moderne iransk historiedødeligste to-dagers undertrykkelsen i **moderne iransk historie**. Iran International fant færre enn 100 overlappende navn mellom sin liste og regjeringens, og beskrev det offisielle tallet som «et skammelig forsøk på å bagatellisere omfanget av den største gatemassakren i Irans samtidshistorie». Den 11. februar 2026 ba president Masoud Pezeshkian offentlig den iranske nasjonen om unnskyldning for massakrene – en historisk og høyst uvanlig innrømmelse.

DEL 4

Tapstall, arrestasjoner og henrettelser

Hvor mange mennesker den islamske republikk har drept i protestnedslagelser og henrettelser – bekreftede navngitte tall, offisielle tall og gapet mellom dem.

Kort svar: i Crimson Winter-opprøret 2025–2026 bekreftet HRANA **7 007 navngitte dødsfall** innen 23. februar 2026 – 6 488 voksne demonstranter, 236 mindreårige og 207 sikkerhetspersonell – med 11 744 saker fortsatt under behandling. Irans egen regjering innrømmet **3,117**; høytstående tjenestemenn sitert av Iran International anslo tallet til over **30,000**; sykehusregistre for de to nettene 8.–9. januar alene registrerte **30,304**. Høyere estimer går lenger: en legerapport inne i Iran sitert av *The Sunday Times* telte **16 500 døde og omtrent 330 000 sårede** innen 18. januar; lekkede graderte dokumenter gjennomgått av Iran International anslo totalene for de to dagene til over **36,500**; og Reza Pahlavi, med henvisning til diaspora- og medisinske nettverk, har oppgitt omtrent **50,000** døde, inkludert rundt 15 000 i Teheran. Påstander om at det virkelige tallet overstiger **100,000** sirkulerer bredt og kan ennå ikke bekreftes – det bekreftede **100,000+** tallet gjelder pågripelser. I 2022-opprøret Kvinne, Liv, Frihet **ble 551 mennesker, inkludert 71 barn**, drept. Hvert tall nedenfor har datoen det sist ble bekreftet og organisasjonen som publiserte det.

Dødstall etter periode

Periode	Drept	Fengslet	Per	Kilde
2025–2026 — Crimson Winter-opprøret	7 007 bekreftede navn 3 117 offisielle · 16 500 (leger, 18. jan) · 30 304 sykehusregister · 36 500+ lekkede dokumenter · 40 000 (NCRI/Pompeo) · 42 000+ estimert · ~50 000 (Pahlavi) · 100 000+ påstått, ubekreftet	100,000+	23. feb 2026	HRANA, Iran Human Rights, Iran International
8.–9. januar 2026 — De to nettene	392 i Rasht alene 30 304 sykehusregisterdødsfall rapportert for 48-timersperioden	—	24. jan 2026	HRANA, Time, BBC
2022–2023 — Kvinne, liv, frihet	551 (inkl. 71 barn)	22,000+	15. sep 2023	Iran Human Rights
30. september 2022 — Blodige fredag, Zahedan	96+	—	2023	Amnesty International
November 2019 — drivstoffprisprotester	304+ (Reuters rapporterte opptil 1 500)	7,000+	Des 2019	Amnesty International, Reuters
Sommeren 1988 — fengselsmassakrer	4,500-30,000 (estimer)	—	1988	Amnesty International, FN-eksperter
Årlige rettslige henrettelser, 2024	972	—	2024	Iran Human Rights
Årlige rettslige henrettelser, 2025	1,500+	—	2025	Iran Human Rights

2025–2026: Den karmosinrøde vinteren

Opprøret som begynte med protestene i desember 2025 og eksploderte 8. januar 2026 førte til den blodigste nedkjempelsen i Den islamske republikkens historie. Fire ulike tall sirkulerer, og de måler fire

forskjellige ting:

- **7 007 — bekreftede navn.** HRANA stengte sin liste 23. februar 2026: 6 488 voksne demonstranter, 236 mindrearige, 207 sikkerhetspersonell. Ytterligere 11 744 rapporterte dødsfall var fortsatt under gjennomgang. Dette er et minimumstall: hver oppføring har et navn, et sted og en dato.
- **3 117 — statens innrømmelse.** Kunngjort 1. februar 2026, etter uker med fornektelse og kort tid før regjeringens offentlige unnskyldning 11. februar.
- **30 304 — sykehusregisteret.** Time rapporterte en liste over protestrelaterte dødsfall registrert ved sivile sykehus bare for 8.–9. januar, med henvisning til tjenestemenn med tilgang til registrene.
- **30 000–42 000+ — offisielle lekkasjer og anslag.** Høytstående iranske tjenestemenn sitert av Iran International anslo tallet til over 30 000; bredere anslag for hele opprøret overstiger 42 000.

Verdens høyeste henrettelsesrate per innbygger, forklart: årlige tall, dødsstraffsgrunnlag og hver dokumenterte protesthenrettelse ved navn.

Henrettelser.

Iran er verdens største henretter per innbygger. Denne siden lister navngitte demonstranter og dissidenter som er judisielt henrettet av Den islamske republikken siden starten av opprøret Kvinne, Liv, Frihet i september 2022, med dato, siktelse og kilde.

- **Offentlige hengninger og protesthenrettelser** — navnelisten over 32 dokumenterte tilfeller siden 2020, med dato, by, siktelse og kilde.
- **Irans dødstall, periode for periode** — hvor mange som ble drept i hver nedkjempelse, og hvorfor tallene er forskjellige.
- **Minnesider** — fullstendige biografier av enkeltofre, inkludert de henrettede.
- **Offerdatabase** — det søkbare registeret bak begge sidene.

Hvor mange mennesker henretter Iran hvert år?

Iran Human Rights (IHR) registrerte **972 henrettelser i 2024** — det høyeste årstallet siden 2008 — og minst **1 500+ henrettelser i 2025**, det høyeste siden massehenrettelsene i 1988. Iran står for omtrent **tre av fire registrerte henrettelser på verdensbasis**. Tallene her dekker kun protestrelaterte henrettelser; narkotikarelaterte og ordinære kriminelle henrettelser spores separat av IHR.

2022–2023 — Henrettelser under «Kvinne, liv, frihet»

- **Mohsen Shekari**, 23 — hengt 8. desember 2022, Teheran. Anklage: «moharebeh» (krig mot Gud) for angivelig å ha såret et Basij-medlem. Første demonstrant som ble henrettet under opprøret.
- **Majidreza Rahnavard**, 23 — offentlig hengt 12. desember 2022, Mashhad. Anklage: «moharebeh».
- **Mohammad Mehdi Karami**, 22 — hengt 7. januar 2023, Karaj. Anklage: «korrupsjon på jorden». Karatemester; dømt sammen med Hosseini.
- **Seyed Mohammad Hosseini**, 39 — hengt 7. januar 2023, Karaj. Frivillig barneidrettstrener. Rapportert slått og utsatt for elektrosjokk under avhør.
- **Saleh Mirhashemi · Majid Kazemi · Saeed Yaghoubi** — hengt 19. mai 2023, Isfahan. Kjent som «Huset i Isfahan»-saken. Alle rapporterte tortur; Kazemis tilståelseslyddopptak lekket fra fengsel.
- **Milad Zohrevand**, 21 — hengt 23. november 2023, Hamadan. Dømt i en lukket rettssak.

Henrettelser i 2024

- **Mohammad Ghobadlou**, 23 — hengt 23. januar 2024, Karaj. Diagnostisert med bipolar lidelse; henrettet til tross for en utsettelsesordre.
- **Farhad Salimi** — hengt 23. januar 2024, Ghezel Hesar. Sunni-kurd holdt i 14 år uten ny rettssak.
- **Reza Rasaei**, 34 — hengt 6. august 2024. Yarsani-religiøs minoritetsdemonstrant fra Kermanshah.

- **Gholamreza Rasaei** — hengt august 2024.
- **Pakhshan Azizi** — dødsdom bekreftet 2024; kurdisk kvinnerettighetsaktivist (dommen ikke fullbyrdet per juni 2026).

DEL 5

Undertrykkelsesapparatet

En enkel forklaring på Islamske revolusjonsgarde – dens struktur, økonomiske makt og rolle i å undertrykke protester.

Kort svar. IRGC (Islamske revolusjonsgarde, eller Sepah-e Pasdaran) er Irans parallelle militærstyrke, grunnlagt i 1979 for å forsvare den islamske republikken snarere enn landets grenser. Den rapporterer direkte til den øverste lederen, styrer Basij-militsen og Quds-styrken for utenlandsoperasjoner, og kontrollerer en stor del av Irans økonomi.

Hva står IRGC for?

IRGC står for **Islamske revolusjonsgarde**, på persisk kjent som *Sepah-e Pasdaran-e Enqelab-e Eslami* (سپاه پاسداران انقلاب اسلامی), vanligvis forkortet til *Sepah*. Den ble opprettet ved dekret i april 1979, uker etter revolusjonen, som en styrke lojal mot det nye geistlige lederskapet og atskilt fra den vanlige hæren (Artesh).

Hvem kontrollerer IRGC?

IRGC rapporterer til **den øverste lederen**, for tiden Ali Khamenei, ikke til den folkevalgte presidenten eller parlamentet. Dens øverstkommanderende utnevnes av lederen og kan fjernes av ham. Denne kommandokjeden er grunnen til at Garden best forstås som regimets egen hær snarere enn en nasjonal.

Hva er IRGCs viktigste grener?

Gren	Rolle
Bakke-styrker	Intern sikkerhet og provinskontroll; utplassert mot protester.
Luft- og romfartsstyrken	Ballistiske missiler og droner.
Marinen	Raske angrepsfartøyer i Persiabukta og Hormuzstredet.
Quds-styrken	Operasjoner og fullmaktsnettverk utenfor Iran.
Basij	Frivillig paramilitær styrke mobilisert for gateundertrykkelse og overvåking.
Etterretnings-organisasjonen	Pågrepelser, avhør og egne avdelinger inne i fengsler.

Historie, juridisk grunnlag og ofre for Irans moralpoliti (Gasht-e Ershad). Inkluderer pågripelsen av Mahsa Amini i 2022 og Noor-planens nedbryting i 2024.

Moralpolitiet.

Irans veiledningspatrulje (Gasht-e Ershad) – ofte kalt «moralpolitiet» – er den uniformerte styrken som har ansvar for å håndheve den islamske republikkens påbudte kleskodeks for kvinner på offentlig sted. Dets betjenter pågrep Mahsa Amini timer før hennes død; i 2024 gjenopptok regjeringen patruljene som en del av Noor-planen («Lys»).

Hva er Irans moralpoliti?

Veiledningspatruljen (**persisk:** Gasht-e Ershad , گشت ارشاد) er en spesialisert enhet innen FARAJA-nasjonalpolitiet, opprettet i 2005 under president Mahmoud Ahmadinejad. Dens formelle oppdrag er å håndheve den islamske republikkens tolkning av «offentlig kyskhets» – overveldende rettet mot kvinners klær, hår og oppførsel i offentlige rom. Hvor kommer moralpolitiet fra?

Påbudt slør ble innført ved ayatollah Khomeinis dekret i mars 1979 og lovfestet i 1983. Fra 1979 til 1992 ble håndhevelsen utført av

Komiteh (Revolusjonskomiteene) og Basij. Veiledningspatruljen erstattet tidligere «Kyskhetspatruljer» i 2005 for å gi en mer synlig, uniformert tilstedeværelse med merkede varebiler. Hvordan opererer moralpolitiet?

Den 13. september 2022 pågrep en enhet fra Veiledningspatruljen

Mahsa (Jina) Amini, 22 år, ved Haqqani metrostasjon i Teheran. Innen to timer kollapset hun på Vozara-interneringssenteret med tegn på alvorlig hodeskade; hun døde 16. september. FNs uavhengige internasjonale faktakommisjon for Iran **UN Independent International Fact-Finding Mission on Iran** konkluderte i 2024 med at hennes død var et resultat av «fysisk vold» utført av statlige aktører.

Historien om tvungen hijab i Iran (1979–2026): Straffelovens artikkel 638, kyskhets- og hijab-loven fra 2023, Noor-planen fra 2024, og kvinnene som motsetter seg dem.

Irans hijab-lov.

Tvungen tilsløring har vært nedfelt i iransk lov siden 1983. Kyskhets- og hijab-loven fra 2023–2024 utvidet straffene til å omfatte bøter på 8500 amerikanske dollar, ti års fengsel, pisking og reiseforbud. Denne siden følger loven, håndhevingen og kvinnene som motsetter seg den.

Når gjorde Iran hijab tvungen?

Den 7. mars 1979, mindre enn en måned etter revolusjonen, bestemte Ayatollah Khomeini at kvinner i offentlige arbeidsplasser måtte bruke hijab. Masseprotester fra kvinner i Teheran den 8. mars 1979 – den internasjonale kvinnekampen – tvang midlertidig en tilbaketrekning. I juli 1980 var hijab obligatorisk på alle offentlige kontorer, og den 26. juli 1983 kriminaliserte den nye islamske straffeloven (artikkel 102, senere artikkel 638) enhver kvinne som viste seg offentlig «uten skikkelig hijab».

Hva sier gjeldende lov?

Artikkel 638 i Irans islamske straffelov foreskriver fengsel i 10 dager til 2 måneder eller bot for kvinner som viser seg offentlig «uten hijab i samsvar med sharia». I praksis støtter håndhevingen seg også på artikkel 639 (korrumpering av offentlig moral), reguleringer av næringslisenser og trafikkregler som brukes til å beslaglegge biler der kvinnelige passasjerer er uten tilsløring.

Den øverste lederen, IRGC- og Quds-styrkenes befalingsmenn, rettsvesenet, Vokterrådet og regimets ledende ideologer – et dokumentarisk hvem-er-hvem over makthavere i Iran i 2026.

Navnene bak rekorden.

Makten i Den islamske republikk løper gjennom tre overlappende strukturer: den øverste lederens embete, Islamske revolusjonsgarde (IRGC) og et geistlig-judisielt apparat som godkjenner kandidater og avsier dommer. Denne siden profilerer personene som innehar disse postene i 2026, hva hver enkelt kontrollerer, og hvem av dem som er underlagt internasjonale sanksjoner. Alle påstander her er hentet fra offentlige embeter, offisielle uttalelser og publiserte sanksjonslister.

Ali Khamenei – Den islamske republikks øverste leder siden 1989

Født 1939 i Mashhad. President i Iran 1981–1989, deretter utnevnt til øverste leder etter Khomeinis død i juni 1989. I henhold til Irans grunnlov er han øverstkommanderende for de væpnede styrker, utnevner lederen for rettsvesenet, halvparten av Vokterrådet og direktørene for statskringkastingen (IRIB). Han har siste ord i kjernefysisk politikk, regional strategi og håndtering av protester. Han er sanksjonert av USA, EU, Storbritannia og Canada i forbindelse med menneskerettighetsbrudd og undertrykkelsen av protestene i 2022–2026.

Mojtaba Khamenei – Geistlig, sønn av den øverste lederen, ofte nevnt som en kandidat til å etterfølge ham

Født 1969. Innehar intet formelt statsembete, men det rapporteres bredt av iranske og internasjonale medier at han utøver innflytelse over den øverste lederens kontor og deler av sikkerhetsapparatet. Gjentatte ganger nevnt i spekulasjoner om arverekkefølgen siden Den grønne bevegelsen i 2009, da opposisjonsfigurer anklaget ham for å koordinere nedkjempelsen. Påstander om hans eksakte rolle er omstridte og i stor grad uverifiserbare fra åpne kilder.

DEL 6

Den internasjonale responsen

Verdens respons på protestene i Iran 2026 – hvordan FN, EU, USA og globale medier sviktet iranske demonstranter under den blodrøde vinteren.

Verdens hykleri.

Den dominerende vestlige holdningen til krigen i 2026 var «tilbakeholdenhet» – en humanitær innramming som presenterte seg selv som det moralske standpunktet. Resultatet for iranske liv er det motsatte av det de hevder.

Sanksjoner symbolene, lisensier fatene.

I løpet av de samme månedene som europeiske myndigheter ba om deeskalering i navnet til sivil beskyttelse, drepte Den islamske republikken sivile i et raskere tempo enn på noe tidspunkt i sin historie – titusener på to netter, deretter en politisk henging annenhver dag. «Nei til krig»-posisjonen reddet ikke disse livene. Den ble brukt mot den eneste kraften regimet ikke kunne absorbere – ytre press på lederskapet – mens den ikke gjorde noe for å stanse den interne volden som allerede var i gang.

Følg oljen. I **september 2025**, tre måneder før den blodrøde vinteren, eksporterte Iran **2,13 millioner fat råolje per dag** – det høyeste månedlige tallet for året, et nivå over Trumps første «maksimalt press»-topp. Omtrent **87 prosent** gikk til **Kina**, solgt til **10–30 USD under Brent-pris**, gjort opp gjennom en 45-dagers skyggebank-kjede. FDD, okt. 2025.

Kina alene kjøper rundt **90 prosent** av Irans olje, noe som utgjør omtrent **45 prosent** av den iranske regjeringens budsjett – det budsjettet som betaler IRGC og Basij. U.S.-China Commission, nov. 2025.

Slagordet handlet om vestlige bensinpumper, ikke iranske liv.

Dette er strukturen: **sanksjoner regimets symboler, lisensier fatene deres**. Sanksjoner moralpolitiet, lisensier tankskipene som betaler for dem. Svartelist IRGC, men gi unntak for oljestrømmene hvis skatter utruster dem. Iranerne som blir skutt i gatene og hengt i fengslene betaler regningen for det billige drivstoffet resten av verden foretrekker å ikke unnvære.

Så kommer slagordet: **nei til krig**. Som om krigen ikke allerede hadde begynt – inne i Iran, mot iranere, i 1981 og 1988 og 2009 og 2019 og 2022 og igjen i januar 2026. Som om demonstrantene som bar faner med *Zan, Zendegi, Azadi* gjennom sine egne bysentra ikke nettopp hadde begravd tretti tusen av sine egne. Som om førtisju år med intern krig kunne ønskes bort med vestlige plakater.

Det iranere inne i Iran har sagt tydelig – i vitnemål til BBC og CHRI – er at det nåværende bruddet **ikke er en tragedie som skal unngås**, men den første åpningen på en generasjon der regimet faktisk kan falle. De er realistiske med tanke på prisen. De ber ikke det internasjonale samfunnet om å frigjøre dem; de ber det om å slutte å subsidiere deres fangevoktere.

Navngitte iranske tjenestemenn ansvarlige for drap på demonstranter, tortur og håndheving av hijab, samt brevmalere for politikere/kongressmedlemmer/EU-parlamentarikere for å presse på for Magnitsky-lignende sanksjoner.

Sanksjoner.

En praktisk guide til å presse din regjering for Magnitsky-lignende sanksjoner mot de iranske tjenestemennene som er direkte ansvarlige for å drepe demonstranter, torturere fanger og håndheve tvungen hijab – med navngitte gjerningspersoner og malbrev til dine representanter.

Hvorfor sanksjoner?

Straffeforfølgelser basert på universell jurisdiksjon går sakte. Sanksjoner gjør ikke det. Magnitsky-lignende frysing av eiendeler og innreiseforbud mot navngitte gjerningspersoner – dommere, fengselsbetjenter, IRGC-sjefer, FARAJA-sjefer – påfører umiddelbare personlige kostnader, signaliserer til mellomledere at deres deltakelse vil bli husket, og skaper et papirspor for fremtidige rettssaker.

Navngitte gjerningspersoner

Følgende tjenestemenn har blitt offentlig navngitt av FNs faktadannende misjon om Iran, Amnesty International, Iran Human Rights (IHR) og HRANA. De fleste er allerede underlagt EU- og/eller Storbritannia-sanksjoner; noen få er underlagt USA-sanksjoner; nesten ingen er underlagt kanadiske eller australske sanksjoner.

- **Ali Khamenei** – Øverste leder. Høyeste myndighet over IRGC, rettsvesenet og Vokterrådet. Sanksjonert: USA, Storbritannia.
- **Hossein Salami** – IRGCs øverstkommanderende siden 2019. Sanksjonert: EU, Storbritannia.
- **Gholamreza Soleimani** – Basij-sjef. Sanksjonert: EU, Storbritannia.
- **Ahmadreza Radan** – FARAJA-sjef siden januar 2023. Har oppsyn med Moralpatruljen og 2024 Noor-planen. Sanksjonert: EU, Storbritannia.
- **Gholamhossein Mohseni-Eje'i** – Leder for rettsvesenet siden 2021. Har personlig godkjent flere dødsdommer mot demonstranter. Sanksjonert: EU, Storbritannia.
- **Abolghasem Salavati** — «Dommeren for døden» ved Teherans revolusjonsdomstol, avdeling 15. Sanksjonert: EU, Storbritannia, USA.
- **Mohammad Moghisseh** — Teherans revolusjonsdomstol, avdeling 28. Myrdet i januar 2024, men boet er relevant for sivile krav.
- **Esmail Khatib** — Etterrettingsminister (Etela'at). Sanksjonert: EU, Storbritannia.

Tolv dagers krig i juni 2025 og Operasjon Epic Fury i 2026: hvorfor mange iranere ønsket utenlandske angrep mot Den islamske republikk velkommen, hva målregisteret viser, og sivilistene som likevel ble drept.

To ganger på åtte måneder slo Israel og USA til mot Den islamske republikk fra luften: tolv dagers krig i juni 2025, og Operasjon Epic Fury, som ble innledet 28. februar 2026 mens staten fortsatt skjøt mot demonstranter i sine egne gater. I de fleste land ville slike angrep samle befolkningen bak regjeringen. I Iran skjedde nesten det motsatte — og årsaken er temaet for denne siden.

Hva skjedde

13. – 24. juni 2025	Tolv dagers krig Israel innledet en luftkampanje mot iransk militær og atominfrastruktur, og drepte store deler av IRGCs øverste ledelse i de første timene. Amerikanske fly angrep de befestede anrikningsanleggene. En våpenhvile trådte i kraft 24. juni. Uavhengige overvåkere telte godt over tusen døde i Iran, flere hundre av dem sivile.
Des. 2025 – feb. 2026	Den karmosinrøde vinteren Mellom de to kampanjene drepte Den islamske republikk sine egne borgere i et omfang intet utenlandsk luftvåpen kom i nærheten av. Bare 8. og 9. januar 2026 ble IRGC beordret til å åpne ild mot ubevæpnede folkemengder. Dette er konteksten iranere vurderte det som kom deretter ut fra.
28. februar 2026	Operasjon Epic Fury Etter at forhandlinger mislyktes, innledet USA og Israel en felles kampanje — omtrent 900 angrep i løpet av de første tolv timene mot luftvern, missilproduksjon og IRGC- og Basij-kommandosentraler. Øverste leder Ali Khamenei ble drept i de første bølgene. Iran svarte med droner og ballistiske missiler, og et nytt landsomfattende internett-mørke senket seg over landet. Se februar-registeret.

Hvorfor mange iranere ikke så en fiende

Å samle seg rundt flagget er den vanlige reaksjonen på å bli bombet. Det skjedde ikke her, eller ikke i det omfanget Den islamske republikk forventet. Statlig TV oppfordret til nasjonal enhet mot angriperen; gatene svarte ikke. I flere byer var demonstranter ute samme uke, og ropte slagord mot regjeringen snarere enn mot flyene.

DEL 7

Metode og begrensninger

Kildene vi stoler på

- **Iran Human Rights (IHR)** — Oslo. Primærkilde for henrettelsestall.
- **HRANA — Human Rights Activists News Agency** — nettverk inne i Iran. Primærkilde for arrestasjonstall.
- **Amnesty International** — undersøkelser på saksnivå og rettighetsanalyse.
- **OHCHR FNs faktadannende oppdrag om Iran** — den mest autoritative juridiske dokumentasjonen.
- **Hengaw** for kurdiske regioner; **Baluch Activists Campaign** for Sistan-Balutsjistan.
- **Abdollahman Boroumand Center (Omid)** — historisk arkiv 1979–i dag.
- Reuters, BBC, AFP, Le Monde, AP for fotografier fra bakken og bekreftet rapportering.

Slik kommer et navn inn i registret

1. Dødsfallet, arrestasjonen eller dommen må være dokumentert av minst to uavhengige overvåkere, ELLER av én overvåker pluss familiebekreftelse, ELLER av et rettsdokument.
2. Dødsårsaken må oppgis av kilden. Der regimet bestrider årsaken, noteres begge versjoner.
3. Fotografier gjengis under redaksjonelle fair-use-bestemmelser for dokumentasjon av alvorlige menneskerettighetsbrudd, med kreditering der dette er kjent.

Tellinger på dette nettstedet

Når vi sier **42 000+ drept** og **100 000+ pågrepet** for den karmosinrøde vinteren 2025–2026, samler tallene IHR- og HRANA-rapportering frem til februar 2026. De er konservative – de reelle tallene, gitt internettmørklegginger, er høyere.

Opprørstallene for 2022 som vi bruker (551+ drept, inkludert 71 barn; 22 000+ pågrepet) er IHR- og Amnesty-tall per februar 2023.

Sentrale verifiseringsrapporter (2026)

- BBC News & BBC News Persian – «Avslører navn og ansikter til ofrene for Irans protestnedkjempelse» (9. februar 2026). BBC Persian Forensic verifiserte identitetene til over 200 drepte demonstranter.
- BBC Persian – interaktivt offerarkiv.
- Iran Human Rights – Sasan Azadvar, tiende demonstrant hengt innen 42 dager (30. april 2026).
- Iran International – liket av den henrettede 18-åringen Amirhossein Hatami tilbakeholdt (april 2026).
- Wikipedia – Irans massakrer i 2026 (kontinuerlig oppdatert encyklopedisk oppføring).

Rettelser

Hvis du har ny informasjon, et manglende navn, en feil dato eller en rettelse til en historie på dette nettstedet, skriv til corrections@iranholocaust.org. Hver e-post blir lest.

Hvordan vi håndterer motstridende dødstall

Når det gjelder Iran, er den vanligste feilen i rapportering et enkelt tall presentert uten en avsender eller en dato. Vi slår aldri sammen uforenlige tall. Der organisasjoner er uenige, vises hvert tall med den institusjonen som publiserte det, datoen det sist ble bekreftet, og hva det måler.

DEL 8

Anbefalinger

Disse anbefalingene følger av oversikten ovenfor og er rettet mot stater, multilaterale organer og sivilsamfunnsorganisasjoner med mandat eller kapasitet til å handle.

1. Utvide og tilstrekkelig finansiere det uavhengige internasjonale etterforskningsmandatet for Iran, med et eksplisitt mandat som omfatter hendelsene i 2025–26.
2. Bevar bevis: arkiver verifiserte videoer, medisinske journaler, rettsdokumenter og gravregister i henhold til standarder som er tillatt i fremtidige rettssaker.
3. Anvend målrettede tiltak mot navngitte kommandanter, dommere og fengselsfunksjonærer involvert i drap, tortur og urettferdige dødsdomssaker.
4. Støtt verktøy for omgåelse og robust tilkobling for iranske brukere under nedstengninger.
5. Beskytt ofrenes familier og løslatte fanger mot gjengjeldelse, inkludert gjennom påskyndede humanitære visa.
6. Offentliggjør nasjonale standpunkter angående henrettelser av demonstranter, og ta opp individuelle saker ved navn.

VEDLEGG

Kilder og datasett

Primære og sekundære kilder benyttet i arkivet, og de maskinlesbare datasettene som tallene i denne rapporten er hentet fra.

Hvordan vi håndterer motstridende dødstall

Type	Definisjon	Eksempel
Bekreftet navngitt antall	Personer bekreftet av to uavhengige kilder med navn, dato og sted	7 007 navngitte dødsfall (HRANA, 23. februar 2026)
Offisiell innrømmelse	Et tall oppgitt av den iranske staten selv; behandles som et gulv, aldri en total	3 117 (iranske tjenestemenn, 2026)
Register- eller dokumentbasert	Utledet fra sykehusjournaler eller lekkede interne dokumenter	30 304 sykehusregisterdødsfall for 8.–9. januar 2026
Estimat eller påstand	Fremskrivninger og uttalelser fra politiske skikkelser eller nettverk; merkes alltid som sådan	~50 000 (Reza Pahlavi, med henvisning til diaspora og medisinske nettverk)

Bilder og opptak

Fotografier på dette nettstedet kommer fra Wikimedia Commons, pressebilder eller dokumentasjonsorganisasjoner, og lagres lokalt slik at en ødelagt ekstern lenke ikke stille kan endre hva en side viser. Bildetekster angir hva som er avbildet og, der det er relevant, at identifikasjonen er gjort av dokumentasjonsorganisasjonen og ikke av oss. Vi publiserer ikke grafiske bilder av de døde der et portrett levert av en familie finnes. Vi bruker ikke generativ bildebehandling for å fremstille noen virkelig hendelse, person eller sted; der en illustrasjon er generert, merkes den.

Oversettelse

Sider publiseres på 41 språk. Oversettelser er maskinassisterte og kontrolleres deretter for terminologi, navn og tall, som aldri lokaliseres til andre tall. Der en oversatt side ligger bak den engelske originalen, er den engelske versjonen den gjeldende versjonen. Rapporter en oversettelsesfeil til korrekturadressen; språk og URL er tilstrekkelig.

Uavhengighet og finansiering

Dette nettstedet mottar ingen finansiering fra noen regjering, politisk parti, eksilorganisasjon — inkludert Mojahedin-e Khalq og NCRI — eller kommersiell sponsor. Det inneholder ingen reklame og tar ikke imot donasjoner. Innholdet er utgitt under Creative Commons Attribution 4.0, slik at det kan kopieres, oversettes og publiseres på nytt uten tillatelse, også av parter som er uenige i det.

Hva vi ikke gjør

- Vi tar ikke imot donasjoner.
- Vi tar ikke redaksjonelle instruksjoner fra noen regjering, parti, eksilgruppe eller NGO.
- Vi publiserer ikke navn under press fra familier som ber om privatliv.

Uavhengighet

Ingen regjering, parti, eksilfraksjon, NGO eller bidragsyter har redaksjonell kontroll. Nettstedet tar ikke imot reklame eller donasjoner. Vedlikeholderne jobber frivillig.

Fotografi og lisensiering

Fotografier fra Wikimedia Commons gjengis under deres oppgitte lisenser med kreditering. Bilder fra BBC, Reuters, AP, AFP og Sipa via Le Monde gjengis under fair-use-redaksjonelle bestemmelser for dokumentasjon av alvorlige menneskerettighetsbrudd, med kreditering der den er kjent.

Bruk av KI

Generativ KI brukes kun til oversettelsesutkast og korrekturlesing av kildemateriale. Ingen KI-fabrikkerte sitater, bilder eller identiteter forekommer på dette nettstedet. Alle fakta har en menneskelig kontrollert primærkilde.

Korreksjonspolicy

Feil rettes innen 48 timer etter bekreftelse. Vesentlige rettelser (feil navn, feil dødsårsak, feil dato) loggføres nederst på den aktuelle siden. Skriv til corrections@iranholocaust.org.

Tilgjengelighet

Alle sider oppfyller WCAG 2.2 AA-krav til kontrast og bevegelsesreduksjon, leverer en utskriftsvennlig plakatversjon, og fungerer offline etter første besøk.

Datasett

- **Navngitte ofre** — iranholocaust.org/data/victims.json
- **Tidslinje, 1979-2026** — iranholocaust.org/data/timeline.json
- **Nøkkelfakta** — iranholocaust.org/data/key-facts.json
- **Navngitte enheter** — iranholocaust.org/data/entities.json
- **Kildehenvisninger** — iranholocaust.org/data/citations.json
- **Sammenlignende grusomhetsdata** — iranholocaust.org/data/comparison.json

Kilde: iranholocaust.org, «Den karmosinrøde vinteren: undertrykkelse av opprøret i 2025-26 i Den islamske republikken Iran» (09 September 2026). <https://iranholocaust.org/report.pdf>. Lisensiert CC BY 4.0.